

Janko Hraško

(Patrik Hucík a Jozef Kaník)

Bol jeden gazda aj s gazdinou a tí nemali deti. Ženu to veľmi trápilo a nie raz jej stiekla slza dolu lícom od žiaľu. Raz, keď žena preberala hrach, vzdychla si, že keby mala aspoň takého synčeka, ako bol ten hrášok. Keď navarila tri litre hrachovej polievky, vzdychla si, kto by ju gazdovi na pole zaniesol. Zrazu sa spoza pece ozval hlas: „Ja mamó!“ Gazdiná sa obzrela, ale nikoho nevidela. A bodaj by, keď Janko bol vysoký ani ten hrášok, ktorý mohol mať tak 1+1 cm. Nuž dala mu meno Janko Hraško. Gazdiná zabalila $\frac{1}{2}$ polievky, ktorú uvarila i pribalila aj 26 halušiek do hlineného taniera. Dala plachtičku Jankovi na plecía a pribalila lyžičku i vidličku. Nebál sa Janko veru ničoho, cez vodu sa prebrodil na lyžičke a vesloval si vidličkou. No na druhom brehu spadol do brázdy a vylial 90% hráškovvej polievky i $\frac{1}{2}$ halušiek vysypal. Zo zvyšných halušiek si postavil mostík a v miske mu tak ostalo 6 halušiek. Koľko halušiek stratil a koľko musel použiť na stavbu mosta? No ani to ho neodradilo, aby šiel za ňañom a priniesol mu obed. Už z diaľky kričal: „Ňaño, ňañko môj, nesiem ti obed!“. Gazda nechcel ničomu veriť, ale keď mu Janko všetko vyrozprával, vystískal ho a vybozkával. A pustili sa do práce. Janko šepkal volom do ucha ako majú orat' a tak

im išla robota od ruky. Zbadal to boháč, ktorý išiel okolo a nešlo mu to do hlavy, ako voly gazdu počúvajú. Musel gazda pravdu povedať. Boháč vzal Janka, ale ten sa nezdráhal a sľúbil ňaňkovi, že sa mu vráti. Gazda dostal 2-krát po 50 dukátov. Janka boháč schoval do mešca s ostatnými dukátmi a odcválal domov. No nevšimol si, že Janko urobil na mešci dieru a púšťal dukátik po dukátiku na zem. Boháč mal v mešci ešte 100 dukátov, no skôr ako Janko vyskočil, stihol z nich vyhodit' 80%. Koľko dukátikov doniesol Janko Hraško svojim milovaným rodičom, ktorí ho so slzami očakávali? A koľko mali všetkých dukátikov, ktoré v ten deň vďaka Jankovi Hraškovi získali? Po tomto dobrodružstve si šťastní nažívali v chalúpke všetci traja a nažívajú si až dodnes.